

ANNO DOMINI MCXVII

RICHARDUS

ABBAS PRATELLENSIS

NOTITIA HISTORICA IN RICHARDUM

(MABILL. *Annal.* lib. lxx, n. 41)

Pratellense monasterium Goisfredus seu Gaufredus abbas, ordine quartus, septem annis administravit, cuius loci ecclesiam dedicari curavit *xvi Kal. Novemboris*, quo die in veteri Kalendario notatur *dedicatio ecclesiae Sancti Petri de Pratellis*. In eodem Kalendario Gaufredus *iii Kal. Septemboris* obiisse dicitur, non Decembris, ut in *Neustria pia* (1), ubi ejus obitus hoc anno consignatur. Ejus successor Richardus, vir eximiae pietatis et non mediocris pro tempore doctrinæ, de Furnellis nuncupatus, in Bajocensi Sancti Vigoris monasterio in monastica disciplina et in litteris primum institutus fuerat sub Roberto Tumbalenensi, ejus loci ultimo abate, qui, Odone episcopo monasterii Sancti Vigoris conditore in vineulis detento (2), ad Montem Sancti Michaelis, cuius coenobita erat, reversus est. Post ejus discessum nova illa monachorum congregatio, rectore orbata, brevi dispersa est. In his Richardus, ut erat sciendi avidus, doctos et religiosos viros in aliis monasterijs quæsivit, Anselmum Beccensem, Gerbertum Fontanellensem, et Gontardum Geometricensem, in quorum contubernio aliquandiu habitavit. Mortuo demum Gaufreduo Pratellensi abbate ad regimen illius abbatiæ cooptatus, sacrarum litterarum studium non intermisit, ut testantur variae ejus in plerosque divinæ Scripturæ libros commentationes morales necdum editæ, quas composuit. inter molestas praefecturæ occupationes, in quibus se his studiis relevari passim testatur. Jam annos viginti octo in sacris illis studiis insumpserat, cum suos in Genesim Commentarios dedicavit *Anselmo Cantuariensis Ecclesiæ archiepiscopo quidam*, ut se ipse passim dictitat, *Dominicæ crucis servus*, tametsi Ordericus ait, illos commentarios, forte illorum partem, Mauricio S. Launomari Blesensium abbati inscriptos fuisse. In illa ad Anselmum epistola quis fuerit ejus studiorum scopus explicat his verbis: *Cæterum Dominus inopiam meæ scientiæ novit, cui non sicut loquitur testimonium meæ conscientiæ vel intentionis, quia nec præsumo viribus meis, nec ad plausum mortalium, nec ad fructum transitoriæ remuneratiæ operum impendo, ad exp'andum perplexa mysteria Mosaïcæ legis; in cujus siquidem amabili contubernio et contuberniali amore, sermo jam sunt transacti viginti et octo anni, totum me retrusi; in cujus nimirum mandatis prosequendis dum desudo, valde requiesco; cumque ab illius amplexibus importunitate negotiorum mundanorum prævalente frequenter avellor, non modicum laborem incurro. Eumdem animi sui sensum fusius explicat in prologo commentarii super librum Numerorum, editi post expositionem ab ipso factam Deuteronomii, qui prologus inscriptus est Adelelmo, eruditissimo presbytero, ut Ordericus (3) testatur, et Flaviacensi monacho, qui cum Fiscanensibus sanctæ Trinitatis reverenter militans consenuit. Patiantur lectores, ut illius prologi initium hic referam ad illustrandum pium auctorem, ejus opera nunquam, ut quidem opinor, prodibunt in lucem. Post sollicitudinem, inquit, curæ pastoralis, post strepitualem dispensationem forensium rerum, post importunissimam altercationem rusticane multitudinis ferme ratione carentis, vixdum ego revisens penetrare meæ rientis, et dispendium vitæ meæ perpendens, nec uspiam exitum aliquem reperiens; valde, fili Adelelme, conqueror atque contristor, quoniam ubi prius tranquillitatem animi et claritatem assiduæ lectionis solitus fueram intueri, ibi procul dubio in intimo cordis mei tumultuantem cogitationum turbam et pulverem, mundanæ commorationis compellor perpeti. Novit enim ille qui renes et corda cunctorum rimatur, quia gestare mallem austernitatem prælati, quam virgam pastoralis regiminis, etc. Quod attinet ad alios Richardi commentarios, Proverbia Salomonis Pontio Cluniacensi abbati, expositionem in Canticâ cantorum filio suo Mauricio dedicavit. In his porro aliisque commentariis se morosos censores passum esse testatur.*

(1) Page 509.

(2) Orderic. lib. II, p. 709.

(3) Ibid

PROLOGUS RECHARDI

IN LEVITICUM

AD ANSELMUM CANTUARIENSEM ARCHIEPISCOPUM.

(Circa an. 1100.)

(MARTENE, Ampliss. Collect., I, 575, ex ms. Vedastino Atrebensi.)

Incipit prologus in libro Levitici editus a quodam Antuariensis Ecclesiæ archiepiscopo, hostiam vivam, *Dominicæ crucis servo.*

sanctam, rationabilem offerre summo pontifici.

"Qus ex accolis domus filiorum Israel ANSELMO Can-

Quoniam quidem in te diversa dona sancti Spiriti-